

[Simonsen.]

som et Argument for Opretholdelse af de faa Indskrænkninger i Dispositionsretten, som Huslejeloven fremdeles medfører.

Saaledes som Stillingen er, og saaledes som Venstres ærede Ordfører har udtrykt sig, er der ingen Anledning for mig til at gaa i Enkeltheder, navnlig da den højtærede Indenrigsminister allerede har gjort Rede for Lovforslagets Enkeltheder. De saakaldte Aagerparagraffer, som under alle Omstændigheder bliver tilbage, er for svage. Ulykken er, at de er for vege, der trænges til en varig Boliglov med faste Regler, saa at der kan fastsættes en bestemt Avance for Grundejerne, ligesom der er fastsat en bestemt Avance for dem, der anbringer deres Penge i Telefonaktier eller i Sparekasser, Banker eller andre Steder. Der er intet som helst opsigtsvækkende i at stille et saadant Krav. Begrænsningen kunde for Grundejerne f. Eks. sættes til 6 pCt.; en saadan varig Lov maa kunne formes saaledes, at Grundejerne ingen Interesse faar i at lade være med at vedligeholde Lejlighederne, og saaledes at de faar Interesse i at betale mere i Ejendomsskyld, end de nu ofte gør. Men det skal jeg ikke komme ind paa i Øjeblikket. For mig staaar det saaledes, at det vil være let at finde et retfærdigt Grundlag for en fortsat og varig Huslejelov.

Det er ikke et ubetydeligt Antal Borgeres Velfærd, der er Tale om her. Det er oplyst, at det drejer sig om 125 000 Lejere i Storkøbenhavn, altsaa et langt større Antal, end hele den kriseramte Gaardmandsstand omfatter; alle Venstres Gaardmænd naar jo ikke nær op paa det Antal Medborgere, som Huslejeloven omfatter. Jeg synes, man skulde lægge en lille Smule Mærke hertil; det drejer sig ikke om en Lov for nogle faa mere eller mindre tilfældige Mennesker.

Der er en Ting endnu, som forundrer mig med Hensyn til Venstres Standpunkt. Naar jeg tænker paa, hvorledes Venstrepartiet gennem den saakaldte Pinstropske Agitation — det skal ikke være en Sigelse mod nogen, men det er et populært Navn, den har faaet — har ivret mod København, forekommer det mig ganske mærkeligt, at Venstre nu saa kraftigt holder Haanden over Københavns storkapitalistiske Grundejere. De maa altsaa ikke høre til den Del af Københavns Befolkning, som Venstre saa ofte har tilkendegivet, at man ikke har stor Sympati for.

Det konservative Partis Ordfører har ganske vist endnu ikke haft Lejlighed til at udtale sig, men jeg ved jo fra det andet høje

Tings Forhandlinger, at ogsaa de Konservative stiller sig afvisende. Dette begriber jeg heller ikke. Hvorfra denne Kærlighed til Grundejerne i København kommer, er mig uforstaaeligt. Hvis de konservative Grundejere her i København har foræret Det konservative Partis Valgfond de 70 000 Kr., som det forleden fik — ja, i det Parti kaldes det jo for en Fødselsdagsgave til Formanden —, kan jeg ganske vist forstaa det. Det er i saa Fald Udtryk for en klog Politik fra Grundejernes Side; men jeg ved ikke, om det er dem alene, jeg kunde dog tænke mig, at der ogsaa har været nogle konservative Lejere med blandt Bidragyderne.

I øvrigt skal jeg paa nærværende Tidspunkt ikke komme nærmere ind paa Lovforslaget. Det er vist ikke nødvendigt, før man ser, hvorledes Sagen udvikler sig. Men hvis der er nogen Forhandlingsvilje hos Oppositionen, hos Det konservative Folkeparti eller hos Venstre, saa vil der jo være Anledning til at forsøge at naa til et Resultat i Udvalget.

Jeg skal slutte med at opfordre Oppositionen til at opgive den afvisende Holdning, som Venstres og de Konservatives Repræsentanter har indtaget i Folketinget. Jeg mener ikke, at Lovgivningsmagten kan forsvare at lade denne Lov udløbe; i saa Henseende staaar jeg paa samme Standpunkt, som mit Parti har staaet paa, hver Gang der har været Tale om Fornyelse af disse tidsbegrænsede Love. De er ganske vist blevet daarligere og mindre omfattende for hver Gang, men det er ikke mit Partis Skyld, det er heller ikke Regeringens Skyld. Det er Oppositionens Skyld, idet den har benyttet sin Magt til paa en lidet hensynsfuld Maade at tvinge Modparten til at gaa ind paa noget, den ellers ikke vilde være gaaet ind paa.

Fritze Teisen: Husrum er som mangt og meget andet, som det meste i denne Verden, en Vare, som man, naar der er for lidt af den, søger at fordele til de flest mulige, og fortrinsvis til dem, der trænger mest til den. Man søger under saadanne Omstændigheder at regulere Prisen, saa der ikke aagres og jobbes med den. Naar der derimod bliver rigeligt af Varen, saa er der ikke længer nogen Grund til de Restriktioner, som der maaske tidligere var Anledning til at have. Saa trækker Forholdene sig i Almindelighed i Lave af sig selv, Sælger og Køber af den paagældende Vare søger at finde hinanden paa et passende Prisniveau. Som det sker i Almindelighed, saaledes vil det ogsaa ske her. Vi